

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/34/2022
Identifikačné číslo spisu: 1113242390
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2022
Meno a priezvisko: Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1113242390.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu R. B. D. Ď., bývajúceho v R., T. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Ščury s.r.o., so sídlom v Bratislave, Za kasárňou 1, proti žalovanej K.Y. A., bývajúcej v R., E. Ú. XX, zastúpenej LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom v Bratislave, Na hrebienku 5433/40, za účasti intervenienta na strane žalobcu spoločnosti BONUS LM spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Ružinovská 14, o určenie, že stavba nie je rodinným domom a iné, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12 C 240/2013 o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14 Co 296/2018 z 29. júna 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. júna 2021, sp. zn. 14 Co 296/2018 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie, resp. okresný súd“) rozsudkom z 13. júla 2018, č. k. 12 C 240/2013-224 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že „stavba na pozemku parc. č. XXXX/X kat. úz. E. G., zapísaná na LV č. XXXX vedenom na katastrálnom odbore Okresného úradu Bratislava nie je rodinným domom“ a určenia, že „žalovaná nie je vlastníčkou stavby na pozemku parc. č. XXXX/X, kat. úz. E. G., zapísanej na LV č. XXXX vedenom na katastrálnom odbore Okresného úradu Bratislava“ a to s odôvodnením nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení v zmysle ustanovenia § 137 písm. c/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“ (výrok I.). Žalovanej ako úspešnej strane podľa § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania (výrok II.). Bližšie k zamietnutiu žaloby uviedol, že žalobca naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení v žalobe neuviedol. Uviedol iba to, že v administratívnom konaní iniciovanou žalovanou o vydanie stavebného povolenia na zmenu dokončenej stavby rodinného domu, ktorý však nie je rodinným domom a ktorý nie je v jej vlastníctve dochádza k ohrozeniu vlastníckeho a iného práva a právom chránených záujmov žalobcu a vlastníkov susediacich nehnuteľnosti D.. R. a spoločnosti BONUS LM spol. s r.o. a zastavenie tohto stavebného konania je oprávneným záujmom vlastníkov susediacich nehnuteľnosti. Na pojednávaní dňa 13. júla 2018 žalobca špecifikoval naliehavý právny záujem tak, že stavebným konaním na nehnuteľnosti žalovanej je ohrozené vlastnícke právo žalobcu na susednej nehnuteľnosti. Keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že

žalobca nie je vlastníkom žiadnej so susediacich nehnuteľností nachádzajúcich sa okolo pozemku, na ktorom sú realizované stavebné práce žalovanej, súd prvej inštancie sa stotožnil s obranou žalovanej, že ak by aj určil, že predmetná stavba nie je rodinným domom a stavba nie je vo vlastníctve žalovanej, právne postavenie žalobcu by sa žiadnym spôsobom nezmenilo. Určovací žaloba je pritom prostriedkom umožňujúcim poskytnutie ochrany právneho postavenia žalobcu skôr než toto jeho postavenie bolo porušené, takže jeho cieľom je zásadne poskytnutie preventívnej ochrany. V tom spočíva rozdiel od žaloby na plnenie, ktoré uplatnenie prichádza do úvahy až vtedy, keď už právo žalobcu bolo porušené, tak že jeho cieľom je reparácia. Z uvedeného vyplýva, že žaloba žalobcu v súdnej veci nijako nemôže ovplyvniť jeho právne postavenie voči žalovanej, medzi stranami neexistuje žiaden stav právnej neistoty, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia. Z dôvodu hospodárnosti konania okresný súd nevykonal ďalšie žalobcom navrhované dokazovanie, a to katastrálnym spisom k LV XXXX pre kat. úz. E. G., výsluchom pracovníkom katastrálneho odboru OÚ Bratislava, znalecké dokazovanie z odboru stavebníctvo, spisom OS Bratislava I sp. zn. P 19/95, spisom Miestneho úradu Bratislava - Staré Mesto k návrhu žalobkyne zo dňa 9. júna 2010 a výsluch žalovanej.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 29. júna 2021 sp. zn. 14 Co 296/2018 žalobcom napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil (výrok I.), odvolanie intervenienta odmietol (výrok II). Žalovanej ako úspešnej strane podľa § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalobcovi a intervenientovi nárok na náhradu odvolacieho konania v rozsahu 100 % (výrok III.). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi zisteniami súdu prvej inštancie, v podrobnostiach naň odkázal. Blížšie k odvolacej námietke žalobcu, že mu okresný súd nedoručil vyjadrenie žalovanej k žalobe a oznámenie intervenienta o vstupe do konania odvolací súd uviedol, že z prehľadu procesných úkonov (viď bod 15. rozsudku odvolacieho súdu) vyplýva, že vyjadrenie žalovanej k žalobe z 10. septembra 2015 bolo právnomu zástupcovi žalobcu riadne doručené dňa 12. septembra 2016 a oznámenie intervenienta o vstupe do konania bolo žalobcovi krátkou cestou doručené na pojednávaní dňa 13. júna 2018. Z uvedeného vyplýva, že táto odvolacia námietka žalobcu bola neopodstatnená. Pokiaľ išlo o ďalšiu námietku, že v záhlaví napadnutého rozsudku nie je označený intervenient, odvolací súd uviedol, že pokiaľ aj okresný súd opomenul v záhlaví svojho rozhodnutia označiť tento subjekt nedošlo tým k porušeniu žiadnych procesných práv žalobcu, ale ide o vadu, ktorú možno odstrániť postupom podľa § 224 CSP a to vydaním opravného uznesenia (ku ktorému následne aj došlo dňa 24. septembra 2021 uznesením č.k. 12 C 240/2013-341 - poznámka dovolacieho súdu). Odvolanie intervenienta odvolací súd odmietol preto, lebo v danom prípade spolu so stranou, na ktorej vystupoval, t.j. žalobcu, netvorili nerozlučné procesné spoločenstvo podľa § 77 CSP ale naopak, tvorili samostatné procesné spoločenstvo. Potom, keď odvolanie podal aj žalobca aj intervenient, intervenient na podanie odvolania potreboval súhlas strany, na ktorej vystupoval, t.j. žalobcu. Keďže z obsahu jeho odvolania ani z odvolania žalobcu takýto súhlas nevyplýval, odvolací súd za danej procesnej situácie odvolanie intervenienta vyhodnotil ako podané neoprávnenou osobou podľa § 386 písm. b/ CSP, preto ho odmietol. Pokiaľ ide o posúdenie neexistencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca nemá na podanej žalobe naliehavý právny záujem, keďže jeho žaloba nijako nemôže ovplyvniť jeho právne postavenie voči žalovanej. Medzi stranami neexistuje žiadny stav právnej neistoty, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia. Navyše odvolací súd dodal, že právny záujem žalobcu na žalovanom určení musí byť kvalifikovaný, t.j. naliehavý. Ani na určení, že predmetná nehnuteľnosť nemá charakter rodinného domu nie je daný naliehavý právny záujem, nakoľko: a) nejde tu o prípad určenia, či tu právo je alebo nie je (§ 137 písm. c/ CSP - teda určenie, že stavba nie je rodinným domom nie je určením práva), b) nejde ani o určenie právnej skutočnosti, ktorá by vyplývala z osobitného predpisu (§ 137 písm. d/ CSP - určenie charakteru nehnuteľností nie je právnou skutočnosťou), c) naliehavosť žalobcom požadovaného určenia nevyplýva ani z osobitného predpisu. Otázka, či stavba spĺňa kritéria rodinného domu, je predovšetkým otázkou skutkovou, ktorú môže vyhodnotiť iba príslušný stavebný úrad (súdy v civilnom procese nerozhodujú o určení charakteru stavby).

3. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) ako aj intervenient na jeho strane dovolanie; dovolací súd žiadali, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, prípadne aj rozsudok súdu

prvej inštancie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu resp. okresnému súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobca podané dovolanie odôvodnil ustanovením § 420 písm. f/ CSP. Odvolaciemu súdu vytýkal, že mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Bližšie vytýkanú vadu zmätočnosti konkretizoval tak, že prvoinštančný súd mu nedoručil oznámenie intervenienta o vstupe do konania riadne; doručenie oznámenia žalobcovi (nie jeho právnomu zástupcovi) na pojednávaní dňa 13. júna 2018 krátkou cestou je právne irelevantné. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu v uvedenej časti (bod 17.) je nepresvedčivé a v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 veta posledná CSP. Za ďalšie súd prvej inštancie v záhlaví svojho rozsudku neoznačil intervenienta, čo je vadou rozsudku, pričom okresný súd ani neurobil žiadne kroky, ktoré by viedli k odstráneniu tejto vady. Nevydaním opravného uznesenia bolo znemožnené žalobcovi uplatniť si s tým súvisiace prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Vada zmätočnosti spočíva aj v tom, že súd prvej inštancie viedol konanie s právnym zástupcom žalovanej bez riadne udeleného splnomocnenia. V tejto súvislosti žalobca spochybnil plnomocenstvo založené na č.l. 43 spisu, ktoré podľa jeho presvedčenia nie je podpísané žalovanou, ale jej matkou C.. K.O. E., bytom E. Ú. XX, R.. Žalovaná sa dlhodobo zdržuje v zahraničí a teda je dôvodne sa domnievať, že neudelila advokátskej kancelárii LEGAL CARTEL s.r.o. dňa 17. marca 2015 splnomocnenie a tiež sa nemohla zúčastniť rokovania s právnym zástupcom dňa 18. júna 2018. Celé doterajšie konanie je z uvedeného dôvodu zmätočné. Napokon vadu zmätočnosti žalobca videl aj v tom, že sa nemohol zúčastniť verejného vyhlásenia rozsudku odvolacím súdom dňa 29. júna 2021. V tejto súvislosti uviedol, že na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave bolo oznámené, že verejné vyhlásenie rozsudku sa uskutoční dňa 29. júna 2021 o 11,40 hod. V rozpore s ustanovením § 219 ods. 3 CSP odvolací súd v tomto oznámení neuviedol miesto verejného vyhlásenia rozsudku. Okrem toho rozsudok nebol vyhlásený v oznámenom čase, ale až o 12,16 hod. z dôvodu nahlásenia poplašnej správy, ako to vyplýva z úradného záznamu spísaného pracovníčkou súdu na č.l. 269. Žalobca pritom nebol o zmene času verejného vyhlásenia rozsudku žiadnym spôsobom informovaný.

5. Intervenient na strane žalobcu napadol rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu a to z toho istého dovolacieho dôvodu ako žalobca a síce podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Tak isto vytýkal odvolaciemu súdu, že mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vadu zmätočnosti videl rovnako ako žalobca v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie a síce v nedoručení oznámenia intervenienta o vstupe do konania žalobcovi, v neoznačení intervenienta v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie, vo vedení konania s právnym zástupcom žalovanej bez riadne udeleného splnomocnenia, v porušení práva zúčastniť sa verejného vyhlásenia rozsudku odvolacím súdom, v absencii poučenia intervenienta o jeho procesných právach a povinnostiach, v nedoručení odvolania žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie a napokon aj v porušení súdu uloženej povinnosti odstrániť vady odvolania. V tejto súvislosti intervenient vyslovil názor, že súhlas strany s odvolaním podaným intervenientom v zmysle § 360 ods. 2 CSP je náležitou odvolania podaného intervenientom a teda tento procesný nedostatok bol povinný odstrániť ako súd prvej inštancie tak aj odvolací súd. Keďže takto nepostupovali odvolací súd nemal odvolanie odmietnuť postupom podľa § 386 písm. d/ CSP.

6. Žalovaná v podaných vyjadreniach k dovolaniam žalobcu a intervenienta na jeho strane uviedla, že všetky tvrdenia tak žalobcu ako aj intervenienta na jeho strane sú neopodstatnené, v spore nedošlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces. Ide len o účelové využitie ďalšieho opravného prostriedku. Dovolací súd žiadali, aby podané dovolania zamietol resp. odmietol.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu podľa § 420 písm. f/ CSP je prípustné a tiež dôvodné; v dôsledku jeho účinku dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dôvodom prípustnosti dovolania.

10. V preskúmvanej veci žalobca v podanom dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a naplnenie ktorého videl v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie (a následne odvolacieho súdu) a síce 1/ v nedoručení oznámenia intervenienta o vstupe do konania žalobcovi, 2/ v neoznačení intervenienta v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie, 3/ vo vedení konania s právnym zástupcom žalovanej bez riadne udeleného splnomocnenia a 4/ v porušení práva zúčastniť sa verejného vyhlásenia rozsudku odvolacím súdom.

11. Ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

12. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa, tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobcu/dovolateľa, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti v súvislosti s postupom tak súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu.

13. Pokiaľ sa týka prvých troch žalobcom vytýkaných väd zmätočnosti (že mu okresný súd nedoručil oznámenie intervenienta o vstupe do konania, ďalej, že neoznačil intervenienta v záhlaví svojho rozsudku, že celé konanie sa viedlo s právnym zástupcom žalovanej bez riadne udeleného splnomocnenia), tieto dovolací súd nepovažoval za opodstatnené, pretože tieto námietky sú obsahovo totožné s tým, čo žalobca uvádzal už v prvoinštančnom, resp. v odvolacom konaní a s týmito námietkami sa náležitým a presvedčivým spôsobom vypořiadal už súd prvej inštancie, resp. odvolací súd. Konkrétne, námietka nedoručenia oznámenia intervenienta o vstupe do konania žalobcovi neobstojí, pretože toto oznámenie bolo žalobcovi riadne doručené krátkou cestou na pojednávaní dňa 13. júna 2018 (viď zápisnica o predmetnom pojednávaní). Nedostatok spočívajúci v neoznačení/neuvedení intervenienta v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie bol odstránený po rozhodnutí odvolacieho súdu (a pred predložením veci dovolaciemu súdu) na základe jeho usmernenia (viď opravné uznesenie zo dňa 24. septembra 2021 č.k. 12 C 240/2013-341) a napokon žalobcom tvrdená absencia riadneho plnomocnenstva v konaní nebola preukázaná, táto námietka je len v rovine jeho tvrdení, ktoré žiadnym

spôsobom nepodložil relevantnými skutočnosťami. To, že sa žalovaná dlhodobo zdržuje v zahraničí nevyučuje, že nemohla udeliť advokátskej kancelárii LEGAL CARTEL s.r.o. dňa 17. marca 2015 splnomocnenie na zastupovanie a ani sa následne zúčastniť rokovania so svojim právnym zástupcom. V uvedenom smere len dovolateľom vyslovená „dôvodná domnienka“ je nepostačujúca na prijatie záveru o neudelení riadnej plnej moci na zastupovanie v spore.

14. Ako poslednú skutočnosť, v ktorej žalobca videl vadu zmätočnosti bolo verejné vyhlásenie rozsudku odvolacieho súdu bez dodržania zákonom upraveného postupu (bližšie viď bod 15. tohto rozhodnutia), v dôsledku čoho sa žalobca nemohol zúčastniť tohto úkonu súdu.

15. Podľa § 219 ods. 3 CSP platí, že vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi súd miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

16. Dovolací súd už vo svojej skoršej rozhodovacej činnosti (za účinnosti predchádzajúcej procesnoprávne úpravy O.s.p.) poukázal na dôležitosť a neopakovateľnosť verejného vyhlásenia rozsudku (napr. R 14/2010, 5 Cdo 120/2009, 3 MCdo 16/2011) ako dôležitého procesnoprávneho inštitútu tvoriaceho imanentnú súčasť práva na spravodlivý proces. Oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku je jedným z kvalitatívnych atribútov, ktoré musia byť pre rešpektovanie práva na spravodlivý proces právne perfektné a bez väd. Iba strana, ktorá bola riadne oboznámená s časom a miestom verejného vyhlásenia rozsudku má reálnu možnosť uplatniť svoje procesné práva. Ak súd na svojom webovom sídle alebo úradnej tabuli nesprávne informoval o čase verejného vyhlásenia rozsudku, porušil tak právo strán sporu na spravodlivý proces. Rozsudok, ktorému takáto vada predchádza, je po preskúmaní jeho dokonalosti neudržateľný, pričom odstránenie tejto vady je možné iba cestou zrušenia takého rozsudku. Ani po prijatí novej procesnoprávne úpravy vykonanej zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporovým poriadkom sa na uvedený zveroch nič nezmenilo (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 187/2019, 30. október 2019).

17. Verejné vyhlásenie rozsudku je úkon súdu, ktorý je z hľadiska vecného, časového, miestneho a personálneho neopakovateľný a nezameniteľný s iným úkonom súdu. Ak súd účastníka neupovedomil zákonu zodpovedajúcim spôsobom o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku, odňal mu možnosť pred súdom konať [§ 237 písm. f/ O.s.p.]; táto procesná vada konania je odstrániteľná len zrušením rozhodnutia vydaného v konaní, v ktorom k nej došlo (bližšie viď Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2009, sp. zn. 1 Cdo 120/2009, R 14/2010).

18. Z obsahu spisového materiálu dovolací súd zistil, že v preskúmvanej veci bol nariadený termín verejného vyhlásenia rozsudku na deň 29. júna 2021 o 11,40 hod. Takto bol oznámený termín verejného vyhlásenia rozsudku tak na úradnej tabuli súdu ako aj na webovom sídle súdu viac ako 5 dní pred jeho vyhlásením. Zo zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku vyplýva, že verejné vyhlásenie rozsudku sa síce uskutočnilo v daný deň 29. júna 2021 avšak nie o 11,40 hod., tak ako to bolo deklarované, ale až o 12,16 hod., z dôvodu nahlásenia poplašnej správy, čo vyplýva z úradného záznamu spísaného pracovníčkou súdu na č.l. 269 spisu. Z uvedeného postupu odvolacieho súdu je zrejmé, že verejne deklarovaný termín uskutočnenia verejného vyhlásenia rozsudku, oznámený na úradnej tabuli a webovom sídle súdu nekorešponduje s jeho reálnym vyhlásením podľa zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 29. júna 2021, konkrétne s časom stanoveným pokynom predsedu senátu.

19. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že odvolací súd postupoval spôsobom, ktorý bol v rozpore s procesnými ustanoveniami, a ktorým došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Dovolanie žalobcu za takejto situácie bolo nielen procesne prípustné (§ 420 písm. f/ CSP), ale tiež dôvodné (§ 431 CSP), lebo v ňom bolo opodstatnene namietnuté, že súd (dovolací) nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Vzhľadom k tomu, že dovolací súd dospel k záveru o dôvodnosti podaného dovolania žalobcu, nebol už dôvod zaoberať sa bližšie aj podaným dovolaním intervenienta na jeho strane (na výsledku rozhodnutia dovolacieho súdu by sa nič nezmenilo), keď navyše je toto podanie v prevažnej časti totožné s dovolacími námietkami formulovanými žalobcom. Odhliadnuc od uvedeného a nad rámec dôvodov tohto rozhodnutia, z hľadiska správnosti ďalšieho procesného postupu odvolacieho súdu v súvislosti s odvolaním intervenienta na strane žalobcu dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že súhlas strany s podaným odvolaním intervenienta na jeho strane nie je potrebný ak ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP (viď ustanovenie § 360 ods. 1 CSP, § 425 CSP) v opačnom prípade, ak nejde o takýto druh spoločenstva je potrebný súhlas strany na ktorej intervenient vystupuje (§ 85 CSP, § 360 ods. 2 CSP). Z hľadiska požadovania súhlasu s odvolaním je preto potrebné vždy najskôr ustáliť, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo. V danom prípade odvolací súd konštatoval, že intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupoval, t.j. žalobcu, netvorili nerozlučné procesné spoločenstvo podľa § 77 CSP ale naopak, tvorili samostatné procesné spoločenstvo. Z uvedeného potom vyplýva, že na podanie odvolania intervenientom na strane žalobcu bol potrebný súhlas žalobcu. Keďže tento súhlas nebola daný už pri podanom odvolaní intervenienta odvolací súd jeho podanie bez vecného preskúmania postupom podľa § 386 písm. d/ CSP odmietol. K predmetnému dovolací súd uvádza, že ak by zákonodarca chcel vyvodit' negatívne dôsledky pre intervenienta preto, že nepredložil súhlas strany s odvolaním, bol by to zrejme v zákone zakotvil (viď Civilný sporový poriadok Veľké komentáre Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol. str. 1217). Z hľadiska uvedeného potom možno v danom prípade dať za pravdu intervenientovi, že pri absencii súhlasu strany na ktorej vystupoval s podaným odvolaním ho mal súd (prvoinštančný resp. odvolací) vyzvať na doplnenie odvolania o súhlas strany. Takýto výklad zodpovedá aj základnej zásade zakotvenej v čl. 4 CSP, v zmysle ktorej by mal súd v konaní prihliadať na princípy všeobecnej spravodlivosti tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov.

21. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

22. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.